

Kijk omhoog Sammy

Er is Een die van je houdt.

- Gods relatie met ons -

Vooraf

.....

Inleiding

Wij leven in een samenleving waarbij IK met hoofdletters wordt geschreven.

IK wil mezelf ontplooiën; Ik heb recht op van alles en nog wat; IK ga mijn eigen gang; Ik moet assertief zijn; IK moet voor mezelf opkomen, anders sneeuw IK onder; IK ben belangrijk!; Je hoort het overal met enige regelmaat, op straat, in de winkel, op je werk, op school etc.. Het IK staat centraal, het is belangrijker dan de ander. In zo'n samenleving leef je gemakkelijk langs elkaar heen. Als je voornamelijk oog hebt voor jezelf mis je heel wat om je heen. Zo ontstaat eenzaamheid, maar ook geldingsdrang en rivaliteit. IK wil het immers goed hebben, of op z'n minst beter. IK wil hoger op, misschien wel ten koste van die ander. En dat heb IK misschien niet eens door. Of toch wel?

In deze samenleving leven wij en zijn we ook gemeente. Hoe ongemerkt kan dit vanuit de samenleving (bv via TV, internet, facebook en hyves, twitter etc.) de gemeente insluipen. Hoe is dat met ons? Is het individualisme ook bij ons binnengedrongen? Wie is er belangrijk in de gemeente? IK? De ander? De HERE? Wie staat centraal in de gemeente en in de kerkdienst? Wat zegt Gods Woord?

Omwille van Zichzelf

(Jes 43:11-26) Israel is in ballingschap. Ver weg in Babel. Alles hebben de Israëlieten verpest door hun afgoderij, niet één keer, maar steeds weer opnieuw. En dan zegt de HERE bij monde van Jesaja tegen zijn volk: Ik, Ik ben het, die omwille van Mezelf je misdaden te niet doet en je zonden vergeet"(Jes43:25) Er was geen enkele reden bij het volk Israel te vinden waarom God hun zonden zou

vergeven. Maar Hij doet het wel: Omwille van Zichzelf. In het boek Jesaja vraagt de HERE steeds weer aandacht voor Zichzelf. Lees maar eens hoe vaak HIJ zegt: Ik, Ik ben de Here. Het gaat niet om Israel, het gaat om God. Hij komt mijn Zijn Genade naar Zijn volk toe.

Met ons is het niet anders. Wij zijn geen steek beter dan het volk Israel. Ook in ons is geen enkele reden te vinden waarom de HERE ons genadig zou zijn. En toch komt Hij met zijn genade ook naar ons toe. Omwille van Zichzelf. Geloven is afzien van je zelf en opzien naar God

Ons gelovige 'ik' kan zo tegen vallen, omdat ik te weinig met God bezig ben, of omdat mijn geloof nog zo klein is, of omdat ik te weinig zondebesef heb, of omdat ik niet zo goed kan praten over mijn geloof, of omdat ik zo weinig voel, of omdat ik twijfel aan de echtheid van mijn geloof, Of...

Dan zegt God Kijk naar Mij, Jij hoeft het niet doen! Ik ben het die je zonden vergeeft en vergeet en dat doe Ik omwille van Mezelf! Richt je op mijn genade. Kijk alleen maar naar Mij!

Kijk Omhoog

Het volk Israel is in de woestijn, het kan niet recht toe recht aan reizen. Het moet omwegen maken. En daar baalt het stevig van. Het volk wordt boos op Mozes en op de HERE. In Numeri 21 lezen we `Waarom hebt u ons weggehaald uit Egypte` zegt het volk. `We hebben geen brood, geen water en zijn dit ellendige leven spuug zat` Dan stuurt de HERE giftige slangen, veel Israëlieten sterven. Medicijnen zijn niet voorhanden. Het volk gaat naar Mozes en belijdt zijn zonden. Mozes maakt in opdracht van de HERE een

koperen slang die hij op een staak bevestigt. Iedereen die gebeten is en daarnaar kijkt, blijft in leven. Alleen dat maar. Kijk omhoog en je blijft leven.

Koning Hizkia heeft later de koperslang aan stukken gehakt (2Kon. 18:4) De Israëlieten brandden wierook voor de koperslang. Het volk wilde toch weer zijn eigen inbreng hebben. Maar zo werkt het niet. God had gezegd± kijk alleen omhoog.

Dit zegt Hij ook tegen ons (Joh3:14-16) Christus nam onze schuld op Zich. Ik hoef alleen maar omhoog te kijken naar het kruis. Met lege handen mag ik al Gods genade op pakken. Met lege handen....

Omhoog kijken. Die ene moordenaar aan het kruis wist wat het betekende. Hij hing naast Jezus aan het kruis, hij was heel fout geweest, maar hij keek op (zij) naar Jezus. En dat was genoeg. (Luc: 23:40-43)

Nederigheid

Omhoog kijken. Wat eenvoudig, maar ook: wat moeilijk. God is een groot God, groter dan ik ooit kan bedenken. Onvergelijkbaar groot (Jes. 40:12-31) Maar dat betekent niet dat Hij ons kleine mensen over het hoofd ziet. Jes. 40: 27-31) Dat maak ons nederig.

Nederigheid is volgens de Bijbel de enig passende houding die een mens kan aannemen tegenover de HERE. Jezus leerde ons bidden. Wij mogen God aanspreken als onze Vader. Dat is heel persoonlijk. Maar er staat bij: Die in de hemel woont” God is in de hemel, ik ben op aarde (Pred. 5:1) God moet groter worden, ik kleiner. Maar juist dan ontdek ik hoeveel ik van God mag verwachten. Hoe armer ik in

mezelf voor de HERE word, hoe rijker ik word in Hem. Hoe nederiger ik word, hoe meer ik God verhoog.

Nederigheid tegenover de HERE is ook positief voor mezelf. Als mijn geloof een sterk ik-gehalte krijgt, word ik teruggeworpen op mezelf. Dan loop ik het gevaar het anker van mijn geloof in het ruim van mijn schip te gooien, i.p.v. overboord. En dan gaat het fout.

Nederigheid is volgens de Bijbel ook de enig passende houding die een mens kan aannemen tegenover andere mensen. Niet ‘IK’ ben belangrijk! Acht in alle bescheidenheid de ander belangrijker dan uzelf, zegt Paulus. (Fil. 2:3) Jezus zelf leerde ons wat nederigheid is. Hij werd mens, slaaf. Hij heeft zich vernederd tot in de dood aan het kruis. En dat terwijl Hij zonder zonde was. Hij leerde ons de minste te willen zijn. Om elkaar de voeten te wassen. (Joh. 13)

Christus centraal

Het gaat alleen goed als Christus in het middelpunt staat. In mijn persoonlijke geloof en leven, maar ook in de kerk en in de kerkdienst. Met welk doel ga ik naar de kerkdienst? Voor wie zit ik daar? We zijn met veel verschillende mensen in de kerk. Niet iedereen heeft hetzelfde nodig. De één heeft melk nodig, en de ander vast voedsel. De één wil dit, en de ander wil dat. Er is aandacht voor de kinderen, de jeugd, ouderen, mensen met een verstandelijke beperking. Maar voor alles: de kerkdienst is een **ere**-dienst. Gerichtheid op de HERE is gerichtheid het op het Woord van God. Dat mag je in een kerkdienst verwachten. Ik moet minder worden. God moet groter worden. Laten we de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooiër van ons geloof (Hebr. 12:1-2)

Vragen:

1. Is het individualisme ook de kerk binnengeslopen, waar? Hoe?
2. wat betekent zelfbeproeving voor jou? Is zelfbeproeving zelfgericht?
3. Kijk jij omhoog? Hoe 'werkt' dat eigenlijk?
4. Staat de HERE centraal in de kerk? En in de kerkdienst? En in jouw leven? Hoe doen we dat?
5. Je komt niet voor jouw therapie naar de kerk, maar voor Zijn liturgie. Wat vind jij hiervan?
6. Hoe kun jij in de dagelijkse praktijk meer gericht zijn op Christus en meer vol worden van Zijn Genade en Geest
7. In Filippenzen 2:3-9 pakt Paulus christelijke eigenwaan en geldingsdrang aan. Paulus zegt: "Acht in alle bescheidenheid de ander belangrijker dan uzelf. Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander." Herken je jezelf in deze diaconale taak? De minste willen zijn? Hoe ga jij hiermee om? Wat vind jij hier moeilijk aan?
8. Binnen onze gemeente zijn verschillen. Een manier om hier positief mee om te gaan is blij te zijn wanneer de ander ergens blij mee is (of over is) in de kerk. vraag: Lukt dit jou of heb je hier moeite mee? Uit je dit ook en zo ja op welke manier?

Bijbelteksten om door te lezen:

- Gen 15:12-21 (Verbond gaat van God uit)
- Num.: 21:4-9 (Kijk Omhoog)
- Ps 123 (nederigheid)
- Jes. 40:12-31 (God is onvergelijkbaar groot)
- Jes 43. (God is belangrijk)
- Luc. 23: 33-43 (kijk omhoog)
- Luc. 18: 9-14 (klein onder Gods genade)
- Joh. 3:14-16 (kijk omhoog)
- Joh 13: 1-21 (nederigheid)
- Fil. 2: 3-9 (geldingsdrag)
- Hebr. 12: 1-13 (kijk omhoog)